

Beyazdım Fazlasıyla

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ekim 2019

Sözcüklerin ağladığına şahidim:
Belki de iyi ağırlayamadığım içindir.
Öykündüğüm masallarda saklı bir kelebek olduğumu da
Yeni öğrendim:
Üzünç dolu göğün kollarına serilmiş bir susam tanesiyim.

Aklını peynir ekmekle yiyen dolduruşuna gecenin
İhanet ettim
Aslında bir seher vakti düştüm yollara:
İçimde beynamaz kuşlar
Bazen kor bir vaveyla
Hüzne biat seyrinde ölümün
Sevdalandım ben bir huzmeye
Gönlün kuru da bir körü de
Köhne hecelerden azat edilen
Bir iklimin ta kendisiydim
Kollarımda rüzgâr
Göğsümde uçuşan yaprak
Kayda aldığım saatin susturulmuş tarifesi ydim.

Kâhin olduğunu bilemedim
Pencereme konan kuşun aslında
Kendim olduğunu da.
Suskusuy vardı saklı kadının
Adı yoktu her nasılsa.
Göğün kırık kiremitlerinde dolaşan
Hüzne sirayet etti hecelerim
Bazense kopuk telinde
Ölü ozanın sazına gitmedi de elim.
Elemin ta kendisiydi türkü
Hem de Türk'ü Türk yapan bir ülkü.

Aşka nazire ettim kimi zaman
Kayrasında dünün sefer tasım
İçinde de saklı izdiham.

Küredigime değil küstüğüme tanıktı yeryüzü
Uçmaya şerh düştüm
Ne zamanki aşka düştü gökyüzü.

Gök gözlü annemi buyur ettim içimdeki yatıya
Şaklaban dizeler dile geldi.
Sevginin en münferit hali
Çocuk kalmanın da ikbali idi her sezi.
Menevişli bir gölgede saf tuttum
Safiyet yüklenip acı içtim kar kustum.
Beyazdım fazlasıyla
Kan kırmızısı heceler nifak soktu
Dünya ile arama.

Minvalinde masalların
Sırta kadem basan sultanların
Başkahramanı kimdi ki?
Övünüp de dövünen hep mi saklı gizli?

Ahkâmların dibine vurdum kimi zaman
Araf'ta saklı ruhumdaki izdihâm.
Kör noktası ümidin
Balyalarca duygu serdim
Ne de olsa ta kendisiydim hüznü denem müridin.

Sefasını sürmekle eş değerdî şiire yattığım:
Kardığım da mezarım
Yastık niyetine imgelere yaslandığım.
Lanetin biri bin para
Tövbe ettim çıktım da ansızın aşkın huzuruna.

Beyitler nankördü madem;
Çizdiğim o rotada münferit gizem.
Pohpohladığım ne aşktı ne özlem:
Kayrası düşlerin elbette sevgilinin adını aldığım
Bazense düşlerim:
Yan gelip sözcüklerle tornistan yaptığım.

Tuzağına düştüğüm her sefer

Uzağına düştüm sanmıştım kötünün, nefretin.
Uzamında gölgemin
Ben bir seferi idim
Seyyah yüređin de gözyařı.
Her endamlı vazgeçiş
İnfilak eden bir destur;
Her serzeniş kalmadı da yanına kar bunca imgenin.
Belalı yüreğin elbette aşkın iksiri
Kınında vaveyla kardığı her satırda da saklı
Sırları sandığımda biriktirdiğim.

Tez elden de gitmeliyim:
Ne düne ne yarına.
Teselli bulduđum ne bir son ne de bařı hikâyenin
Araf'ta kalan bir niyetim
Çıkana kadar Rabbimin huzuruna.